



Agghegyalja Mozaik

X. évfolyam, LII. szám

2020. május-június

Sopronkövesdről Sopronkövesdnek

Tóthfalu, Turul szobor (Délvidék)





2020. április 19. vasárnap, 11 óra 45 perc. Munkagép dübörög a közeli utca valamelyik kertjéből és hangja feleselget egy motorfűrészszel. Hallótávolságon belül egy fűnyíró indul. Gondolom a vasárnap déli fűnyírásakor lesz legszebb a gypel? Távobabb egy flex hangja visít fel. Ilyen egy vasárnap vírusjárvány idején. Hetek óta szinte mindenki kényszerű pihenőjét tölti itthon. Nem értem, miért kell ezeket a természetből idegen hangokat hallanunk, a Jó ebédhez szól a nóta helyett? A Képviselőtestület már többször foglalkozott az együttélés normáinak helyi rendelet szintén történő szabályozás előkészítésével. Úgy látom (inkább hallom) itt az ideje a további lépéseknek. A vírus kapcsán tudósok is figyelmeztetnek: így nem lehet folytatni sem a klímavédelem, a globalizáció, az urbanizáció, a tömegturizmus, sem az élelmiszer önellátás terén sem! Döbbenetes adat: „normális” időszakban naponta 31.000 (!) repülő hasítja a „kék” eget.

Most vírus idején 3.000.

Három éve kérjük különböző fórumokon a lakosságot, hogy az Agghegyben tartsák rendben területeiket. Az elmúlt hónapban megérkeztek a Földhivataltól a bírságot is kilátásba helyező levelek. Akik nem hitték, hogy ez megtörténik azok körében most nagy a kapkodás... Félek, hogy így leszünk a Föld megmentése kapcsán is: majd csak akkor vesszük komolyan és kapkodunk, amikor már késő lesz. Olvastam, hogy nem a Földet kell megmentenünk (Ő túléli), az emberiség, mi, gyermekeink, unokáink nem biztosan. Optimistán, a magam módján igyekszem tenni így is, hátha számít ez is valamit: nem használok permetszert, családommal önellátásra törekszem, amit lehet, újrashasznosítok, szelektálok a szemetet, erdei sétáimról nem térek haza egy szatyor gyűjtött szemét nélkül, ha tehetem kerékpárral közlekedek, stb. Nem nagy dolgok – főként egy ember esetében- de sok kicsi, sok embernél már rengeteg!

Sok jót is láttam, tapasztaltam viszont a kijárási korlátozás idején! Szinte eltűntek a falut átszelő főútról az autók. Furcsa volt a csend, amelyben felerősödött a madárdal, repülőcsíkok nem keresztek az eget. Gyerekszívaj, közös családi játékok hangjai szűrődtek ki az udvarokból, kertekből és megnőtt a falu környéki erdőt, mezőt járók száma. Egymásra figyelmesebbek, segítőkészebbek lettünk. Rájöhettünk, hogy a kertben is gyönyörűen barnít a nap, nem csak a tengerparton. Többet figyeltünk az idősekre. Köszönet a bevásárlóknak, receptkiváltóknak, maszkvarróknak, ebédkihordóknak és segítőknek és köszönet a felajánlóknak! Rendeződtek, megfogyatkoztak a könyvespolcomra kikészített „egyszer majd elolvasom” könyvek. Megnőtt az értéke termelői piacon és a helyi boltjainkban beszerezhető magyar élelmiszereknek, az automatából vásárolható tejnek. Többször és több időt – talán már túl sokat is- szántunk kézmosásra, fertőtlenítésre. Két levelet is kaptam az email fiókomba e furcsa napok alatt. Íróik engedelmevel megosztom Önökkel. Az elmúlt időszakban az összefogást másként is megtapasztaltam. Régi utcáreszek és új utcák lakói fogtak össze a szebb utcakép, egy jobb közösség létrehozása céljából. Ezeket az összefogásokat az önkormányzat is igyekszik segíteni.

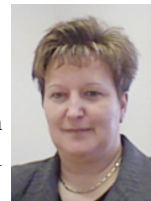


Mi történt Önkormányzatunk háza táján? Milyen ügyek foglalkoztattak bennünket? Decemberben egy helyi lakos felvette, hogy célszerű lenne a vízlágyítást nem lakásonként, hanem a vízmű kútjánál megoldani. Felvettem a kapcsolatot a vízmű szakembereivel, akik tájékoztattak, hogy a vízlágyítás központilag megoldható. DE! Olyan minőségű vize van Kövesdnek, amilyen csak 2%-ban az ország lakóinak. Egyáltalán nem kell fertőtleníteni, tisztítani, vegyszerezni. Ez szűnne meg a központi vízlágyítással. Ez az apró adta az ötletet, hogy cikket kérjünk a Soproni Vízműtől. Volt egy nagy mozgósításunk is a MOL szavazás kapcsán. Köszönet a sok-sok szavazónak 854 db támogató szavazatot kaptunk! Sajnos valami miatt ez mégsem volt elég. Programjainkat - köztük a népszerű Polgárőr Majálist, Pünkövesdet, túrákat törölnünk kellett a kijárási korlátozás és az önkormányzatoktól való pénzelvonások miatt. A Gasztró Piknikre (augusztus 16.) és a KÖN-re (szeptember 18-20.) nagy reményekkel és ötletekkel továbbra is készülünk! A hirtelen pénzszerű elszívódó civilszervezeteink is, akik ez évi folyósított támogatását – részben a kényszerű leállításuk miatt is- a 2020. és 2021. évre módosítottuk. A már folyósított pályázati támogatások és a szabad kivitelezői kapacitások miatt a tavaszi időszakban előre kellett menekülnünk, azaz hatalmas iramban épültek a járdák a Rákóczi és a Petőfi utcában, aszfaltburkolatot kapott a Hársfa utca és az óvoda új szárnyának építése is a végéhez közeledik. Valószínű az évi költségvetés újragondolása is rákényszerülünk. Ha semmit sem tudnánk jövőre fejleszteni az új bölcsőde pályázati összege már rendelkezésre áll és esély van sportcsarnokunk őszi kezdésére is. További jó egészséget és optimizmust kívánok!

Fülöp Zoltán polgármester



Óvjuk környezetünk tisztaságát!



A lakosság figyelmét több fórumon is felhívtuk az illegális személtelhelyezésre és az Önkormányzat is folyamatosan gyűjti a település bel- és külterületén eldobált szemetet, de ezek ellenére gyakori probléma községünkben is a hulladék.

Sajnos a település közigazgatási területén, az elmúlt időszakban több helyen is találoztunk illegálisan lerakott hulladékkal. Kisebb mennyiségben útszélien, erdőszélien eldobott, elszórt szemétbe vagy lerakott törmelékbe botlunk, útkereszteződésekben, félre eső belterületi szakaszokon nemcsak a kommunális hulladékot rakják le, hanem építési törmelék, bútorkat, elektronikai hulladékot, sőt még gumiabroncsokat is találoztunk.

A hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény (továbbiakban: Ht.) rendelkezései irányadóak az eljárásoknál.

A hulladékbirtokos gondoskodik a hulladék kezeléséről. (Hulladékbirtokos: a hulladéktermelő továbbá bármely jogalany, akinek vagy amelynek a hulladék a birtokában van)

A hulladékbirtokos a hulladék kezeléséről:

- a) az általa üzemeltetett hulladékkezelő létesítményben vagy berendezéssel végzett előkezelő, hasznosító vagy ártalmatlanító eljárás,
- b) a hulladék hulladékkezelőnek történő átadása,
- c) a hulladék szállítónak történő átadása,
- d) a hulladék gyűjtőnek történő átadása,
- e) a hulladék közvetítőnek történő átadása,
- f) a hulladék kereskedőnek történő átadása,
- g) a hulladék közszolgáltatónak történő átadása - ideértve a hulladék hulladékgyűjtő ponton vagy hulladékgyűjtő udvarban történő átadásának esetét is -, vagy
- h) a hulladék átvételi helyen, illetve az átvételre kötelezettnek történő átadása útján gondoskodik.

A hulladéktól csak kijelölt vagy arra fenntartott helyen, a környezet veszélyeztetését kizáró módon lehet megválni. Nem mentesül a hulladék birtokosára, illetve tulajdonosára vonatkozó szabályok alól az, aki a birtokában, illetve tulajdonában lévő hulladéktól nem a – fentiekben felsorolt - meghatározott módon válik meg. Az ingatlanon ellenőrizetlen körülmények között elhelyezett vagy elhagyott hulladék elszállításának és kezelésének kötelezettsége a hulladék tulajdonosát vagy korábbi birtokosát terheli.

A környezetvédelmi hatóság az Ht-ben meghatározott előírások teljesítése érdekében a hulladékbirtokost, a hulladék tulajdonosát, illetve a környezethasználót kötelezi a jogszabályban foglalt vagy hatósági határozatban előírt kötelezettségeinek betartására, illetve a jogsértő állapot megszüntetésére, ha az abban foglalt előírásokat a hulladék birtokosa, tulajdonosa megszegi.

Ha a hatóság a hatósági ellenőrzés befejezéseként megállapítja, hogy az ügyfél a jogszabályban, illetve hatósági döntésben foglalt előírásokat megsértette és a jogszabály vagy hatósági döntés megsértése a jogellenes magatartás megszüntetésével vagy jogszerű állapot helyreállításával orvosolható, a hatóság figyelmeztetést tartalmazó döntésben felhívja az ügyfél figyelmét a jogszabálysértésre, és megfelelő határidő megállapításával, valamint a jogkövetkezményekre történő figyelmeztetéssel kötelezi annak megszüntetésére.

Több esetben is sikerült megtalálni az elhagyott hulladék tulajdonosát. Más az eljáró hatóság, ha a jogszabályellenesen elhelyezett hulladék a község kül- vagy belterületén talált, esetlegesen veszélyes hulladékot is tartalmaz.

Az elmúlt egy évben 8-9 eljárásra került sor illegális hulladékelhelyezés kapcsán Hivatalunkban, amely relatíve magas szám. Az esetek döntő többségében sikerült meglelni a hulladék tulajdonosát, akivel szemben az eljárás megindításra és lefolytatásra került.

Mindenkinek nyomtatékosan felhívjuk figyelmét és egyúttal kérjük is:

óvjuk környezetünket tisztaságát, szépségét!

Fücsökné Torma Livia, jegyzőasszony



Kedves Sopronkövesdiek!

Ezúton szeretnék Önöknek bemutatkozni, bár már elég sokan láthattak a faluban legtöbbször gyerekekkel sétálva. Kovács Andreának hívnak, február óta vagyok a Tündérkert Családi Bölcsőde kisgyermeknevelője. Jelenleg Peresztegen lakom a párommal. Édesanyám peresztegi származású, így a nyári szünetekben gyakran nyaraltam itt. A faluban lagnak rokonaim, unokatestvéreim, és barátaim. Szerencsére a környék nem volt idegen. Szabadidőmben szeretek olvasni, valamint kirándulni. Ahogy a helyzet engedi, igyekszem a családomat minél gyakrabban a meglátogatni. Egyenlőre azonban igyekszem hozzászokni az itteni élethez. 1993-ban Veszprémben születtem, a szüleimmel és húgommal Tihanyban éltem. Tanulmányaimat Tihanyban, valamint Veszprémben végeztem. Érettségi után kisgyermeknevelői végzettséget szereztem, majd 2015 szeptemberében a balatonfüredi Városi Bölcsődében helyezkedtem el. Munka mellett levelező szakon a Soproni Egyetem Benedek Elek Pedagógiai Karán kisgyermeknevelő szakon diplomáztam 2019 júniusában. Sajnos a bölcsiben még nem sokat tudtam a gyerekekkel foglalkozni, mert érkezésem után nem sokkal be kellett zárunk az intézményt a korona vírus helyzet miatt. A gyerekek már nagyon hiányoznak. Akárcsak kolléganőmnek Hajasné Helgának. A szünetben sokat munkálkodtunk, szépítettük a környezetünket. Munkánk gyümölcse a szép, megújult kerítés, ami a bölcsőde illetve iskola előtt látható. Mindketten várjuk már, hogy minél előbb gyerekkacaj töltse be a bölcsőde udvarát.

Kovács Andrea, kisgyermeknevelő



Köszönet és taps???

Ha az iskolai életről kellene beszámolnom, akkor két sor elegendő lenne, mivel az iskola falai között „megszűnt az élet”. Nagyon furcsa belépni reggel az üres épületbe, ahol nincs gyermekzsivaj, senki nem szaladgál a folyosón, az udvaron. Mintha megállt volna az élet, az iskola „álomba szenderült”, még az a szerencse, hogy „sűrű vadrózsaösvény” nem veszi körül, és remélhetőleg nem 100 évig tart az „álmom”.

Digitálisan oktatunk!? Mit jelent ez? Hogyan lehet megvalósítani? Ördögtől való, vagy a modern kor vívmánya? Számátalan kérdés és megannyi különböző válasz!

Digitálisan oktatunk mi és a szülők! Az elkészített segédanyagok, ajánlott oktató programok, videók digitálisan átadásra kerülnek, amit a diákoknak önállóan kell otthon feldolgozni, megtanulni. Ez – főleg a kisebb gyermekeknél – nem mindig megy gördülékenyen, elengedhetetlen a szülők segítségével. A feladatok értelmezése – amihez korábban tanári magyarázatot kaptak a gyermekek – nem megy mindig egyszerűen, kell a felnőtt segítség. Kérem a gyermekeket, hogy ezt a sok segítséget köszönjék meg szüleiknek, nélkülük nem menne!

A használt video-chat-es programok segítségével a kollégák próbálnak kommunikálni is a gyermekekkel, de persze ez nem tudja pótolni a tanító nénit, akit korábban meg lehetett ölelni, ha örültünk, megvigasztalt, ha bánatosak voltunk, megveregette a vállamat, ha valami jót mondtam, tettem. Ezt nem lehet pótolni a „digitális világban”!

Dolgozat helyett projektmunka, teszt, Redmenta, vagy éppen online-felelés. Tesi óra helyett önálló mozgás, vagy családi séta. Sokan később kelnek, később kerülnek ágyba. Felborult a napi ritmus! Ha vége lesz ennek a „fura helyzetnek”, nehéz lesz visszaállni a régi kerékvágásba.

Olvasom a face-en, hallom a médiában, hogy minden rossz, a digitális oktatás nem működik. Jelentem, ez Kövesden nem így van. Egyik napról a másikra sikerült átállnunk erre az oktatási formára, véleményem szerint a Soproni Tankerületi Központ iskolái között élen járva. Azok a kollégák, akiktől a digitalizáció távolabb áll, ők is becsülettel teszik a dolgukat, tanulják az új módszereket, amely nem kevés munkával jár. Persze vannak hiányosságok, nehézségek. Kollégáim azon dolgoznak, hogy ezekből minél kevesebb legyen, a gyermekek minél jobban tudjanak otthonról dolgozni.

Varga László megyéspüspök „Taps a pedagógusoknak is!” című cikkében a következőket írja:

„Köszönöm az idősebb tanároknak, akiknek az online tér nem lételemük, azt a sok plusz áldozatot, amit diákjaikért hoznak. Köszönöm, hogy készek tanulni, mint a jó papok, holtukig!

Köszönöm a fiatalabb pedagógusok segítőkészségét, idősebb kollégáik felé, akik most rászorulnak az ő tudásukra, tapasztalatukra. A szeretet leleményes és az egymásra utaltságban különösen magas fokon tud kibontakozni. Ennek lehetünk szemtanúi jelenleg az élet szinte minden területén.”

Tényleg egymásra vagyunk utalva: a diák a tanárra, a tanár a szülőre, de a szülő is a tanárra. Ez az egymásra utaltság remélem valami jót fog szülni, lesz közös eredmény!

Arra kérem a családokat, gondolkodjanak egy picit azon, hogy mi mit kaptunk a „vírustól”? Kaptunk együtt töltött családi hétvégeket, közös munkát a kertben, vagy éppen a tanulásban, megtanultuk, mennyire fontosak a nagyszülők, vagy csak egyszerűen többet beszélgettünk! A „szeretet leleményes”, és azt, hogy ezt megtanultuk a „vírusnak köszönhetjük”!

Schweitzer Kornél, iskolaigazgató



Óvodásainkkal a helyi Tájházba

A népi kultúra közel áll a gyermeki világképhez. Nevelőtestületünk úgy gondolja, hogy már kicsi korban el kell kezdeni azon műveltségtartalmak közvetítését, amelyek segítségével értékes, népi kultúrát tisztelő gyermekeket nevelhetünk. Ettől a nevelési évtől kezdődően arra vállalkozunk, hogy néhány hagyományörző jeles napon és eseményen gyermekzsivajjal töltsük meg a Tájház épületét.



Első alkalommal óvodásainkkal november hónapban tettünk látogatást. De nem mentünk üres kézzel és amit vittünk lelkes, szorgos gyermekkezek tömtek. Úgy, mint őseink, az aratásból hátramaradt friss szalmából zsákot, matracot tömünk a Tájház tiszta szobájában található ágyba.

Az előkészületek során szereztünk bálaszalmát, vásznat vettünk, varrtunk, aztán izgalommal indultunk óvodásainkkal a Polgármesteri Hivatal mögött álló sátorhoz. A száraz, illatos bálákat helyi gazdálkodók hordták oda számunkra, melyekre csuda jó móka volt felmászni, ráúlni, leugrani.

Gyermekeink önfeledten szórhatták a szalmát föl a levegőbe, egymásra, és hempereghettek a földre hullott halmokban. A szórakozás után jöhetett a munka is és kislányaink - mivel ez a munka mindig is „női” munka volt- nekiláttak a zsákok tömésének, aztán türelmesen megvárták, míg mi felnőttek bevarrjuk a zsák száját. Közben a sátrat teljes egészében megtöltötte a nyarat idéző szalmaillat és gyermekeink kipirult arcán ragyogott a boldogság. A munka nehezét a fiainkra bíztuk, akik elcipelték a hatalmas zsákokat a Tájházba. Az utcán kíváncsiskodó felnőttek és a kislányaink énekszava kísért bennünket. Odaérve megint „női” munka következett, be kellett vetni az ágyat. Míg a lányok simára rázták a zsákban a szalmát, a fiúk az ágy mellett lévő csizmalehúzó próbálgatták. Felnőtt segítséggel a helyére került a zsák, aztán a szoba egyéb berendezését is megnéztük, mit mire és hogyan használtak régen.



A következő látogatásunk alkalmával akkora zajt csaptunk, hogy a Kosuth utcában rövid időre leállt még a gyalogos és járműves forgalom is. Húshagyo kedden telet üzni mentünk az utcára, kereplőkkel, kolompokkal, csörgőkkel, saját magunk által készített kiszebábokkal. A fiúk közül néhányan busóárlarcot is festettek és a mögébújva színesítették a menetet. Így vonult az óvoda apraja és nagyja énekszóval egészen a Tájház pajtájáig. Ahol is, szalmával tömtek ki azokat a ruhaneműket, amiből aztán felöltöztették a telet jelképező kiszebábot. Kikiáltókkal, versikékkal kergettük a téli időt és énekszóval csalogattuk a tavaszt, táncoltuk körbe a jelképes bábot.



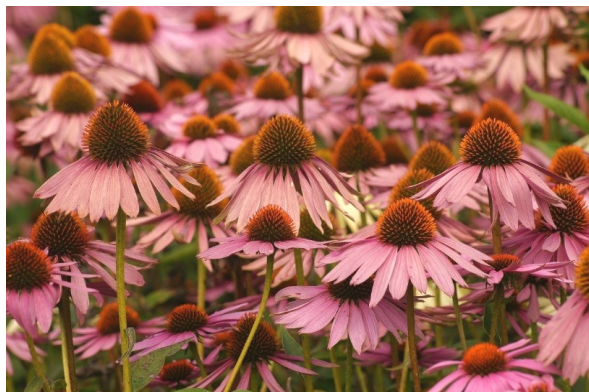
A pajtából kivonultunk a Füles patakhoz és a kiszebáb elúsztatásával végképp megpecsételtük a tél sorsát. Bár a bábu fennakadt - nagy a szárazság -, de mi azért nagyon reméltük, hogy elkezdődik a jó idő.

Ez a két program indította be, azt a tudatos, hagyományt ápoló törekvésünket, mely óvodánk jövőbeni céljai és feladatai között fontos szerephez jut. A hagyományörző tapasztalatszerzés lehetőségeinek megteremtése a tájházi tárgyi környezettel együtt még inkább megalapozza a népi értékekhez való kötődés kialakulását. Az átélt tevékenységek a közös élmény erejével hatnak gyermekekre és felnőttekre egyaránt és erősítik a közösséghez tartozás megnyugtató, jó érzését. Így nemcsak pozitív érzelmeket, kötődést, hanem hiteles, eredeti tárgyi környezetben értéket és mintát is nyújthatunk.

A jó idő megérkezett és azzal együtt sajnos napi kapcsolatunk is megszakadt óvodásainkkal. De tudjuk, hogy az együtt töltött hét-köznapok és jeles napok élményei összekötnek bennünket és boldog pillanatokot idéznek mindannyiunkban. Addig is tartsuk meg egymást jó emlékezetünkben és várjuk a viszontlátást!



A bíbor kasvirágot (*Echinacea purpurea*) - Észak-Amerika őslakosai évszázadok óta használták már, mire a hivatalos gyógyászatban ismertté vált, népszerűsége pedig ma is töretlen. Gyökere és virágzó hajtásai értékes hatóanyagokat tartalmaznak. A növényből készült termékeket elsősorban a téli megfázásos megbetegedések megelőzésére és gyógyítására, az influenza, a felső légúti betegségek kezelésére használhatjuk. Külsőleg nehezen gyógyuló sebek, fekélyek, gyulladások gyógyítására alkalmazható.



Évelő, lágyszárú növény. Rostszerű gyökérzete és rövid gyöktörzse van. Szára akár a 150 cm-es magasságot is elérheti, erősen elágazó, sűrűn serteszőrös. Levele széles-lándzsás, három erű, sötétzöld, széle ritkásan fogazott, mindkét oldala szőrös. Virágzata jellegzetes, kúp alakú fészekvirágzat, nyelves virágai sötét-, vagy világos lilák, bíborszínűek, 4-6 cm hosszúak, kb. 0,5 cm szélesek, kissé lefelé hajlók. Júniustól egészen szeptemberig virágzik, termése négyzögletes, barnászürke kaszat.

Fényigényes, melegkedvelő növény, hazai klímán teljesen fagyűrő. Vízigénye közepes: a szárazabb időszakokban mindenképp gondoskodni kell rendszeres öntözéséről. Talaj- és tápanyagigényére jellemző, hogy a bíbor kasvirág a mély termőrétegű, jó vízgazdálkodású, nitrogénban és humuszban gazdag talajokon fejlődik a legszebben.

Legkönnyebb szaporítási módja a tőosztás, aminek optimális időpontja ősz, vagy kora tavasz. A növényeket 3-4 éves korukban érdemes megújítani ezzel a módszerrel. A töveket a földből kiássuk, éles késsel a gyöktörzset több részre daraboljuk, majd végleges helyükre ültetjük őket. Tőosztásnál ügyeljünk arra, hogy legalább 1-2 levelet hagyjunk az egészséges gyöktörzs darabokon, kiültetés után egészen a gyöktörzsek begyökeresedéséig pedig rendszeresen és alapos öntözzük! Mivel a bíbor kasvirág igen tápanyagigényes növény, ezért már a telepítés előtt érdemes jó minőségű szerves trágyát kijuttatni a talajba.

Hajtásait évente egyszer, nyáron a virágok teljes nyílásakor kell betakarítani. Ültetés, átültetés utáni első évben hagyjuk a töveket fejlődni, ne vágjuk le a virágokat sem. A betakarított virágzó hajtások akár frissen is feldolgozhatóak: présnedv, kivonat készíthető belőlük. Ha azonban később szeretnénk felhasználni, árnyékos, szellős helyen, vékony rétegben kiterítve szárítsuk ki azokat. Amennyiben nem természetes úton szárítjuk, akkor se emeljük a hőmérsékletet 40-50°C fölé. A három éves növények gyökere tartalmazza a legtöbb hatóanyagot, megszárazítani azokat érdemes.

Kazinczy Péter

Ingyenes internet használat a falu több pontján



Az idei évben településünk több pontján, pályázati forrásból kialakításra kerültek WiFi4EU ingyenes internetes pontok.

Hogy mi is az a WiFi4EU ?

A WiFi4EU kezdeményezés az ingyenes wifi-hozzáférés biztosítását támogatja beltéri vagy kültéri közterületeken (pl. közigazgatási szervek, iskolák, könyvtárak, egészségügyi központok, múzeumok, közparkok és terek). Ennek köszönhetően a közösségek jobban integrálódnak a digitális egységes piacba, a felhasználók hozzáférnek a gigabit alapú társadalomhoz, javul a digitális jártasság szintje, és bővül a szóban forgó helyeken nyújtott közszolgáltatások köre. A WiFi4EU új nyilvános wifi-hálózat kiépítését teszi lehetővé, meglévő nyilvános wifi-hálózat korszerűsítését, illetve lefedettségének bővítésére használható.

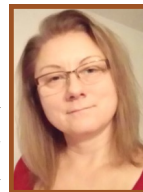


Hol találhatóak ezek a pontok?

- Okospad a Hivatal előtt
- Kültéri WiFi a Tájéháznál
- Bel - és kültéri WiFi az Alkotóháznál
- Bel - és kültéri WiFi az Egészségháznál
- Bel - és kültéri WiFi az Óvodánál
- Beltéri WiFi a Bölcsödénél
- Kültéri WiFi a Piaci sátonnál

További információk: <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/wifi4eu-ingyenes-wifi-hozzaferes-az-europaiak-szamar>

Annyi kérdésem lenne még...!



Huszonegyéves koromig olyan természetes volt, hogy van anyukám és apukám. Ekkortájt kezdtem látni, hogy milyen szerencés voltam. Biztonságos, gondtalan és élménygazdag gyermekkorot nyújtottak nekem és az öcsémnek. Észrevétlenül tanultunk meg mindent mellettük. Anyu nagyon fiatalon, 19 évesen szülte engem. Két és fél év múlva érkezett tesóm. Anya talán még fel sem nőtt és már ott volt két kisgyerek, akikről gondoskodnia kellett. Apu hat évvel volt idősebb nála, már kész férfi volt, amikor összeházasodtak.

Minden nap velem vannak és minden nap hiányoznak, annyi kérdésem lenne még...!



A gyerekkoromat Mezőmgyeren töltöttem, ahova két és fél éves koromban költöztünk. Ez öt kilométerre van Békéscsabától. Itt vettek telket és kezdtek el építkezni a szüleim. Kalákában. Minden családtag és barát segített. Anyu megfőzte az ebédet Békéscsabán az embereknek, bepakolta a babakocsim aljába és kísértél velem Mezőmgyerre. Napi rendszerességgel. Az alapot ásóval ásták, a kölcsön kapott betonkeverőt minden reggel ki kellett húzni Mezőmgyerre és este vissza, mert a gazdája látni akarta, hogy nincs semmi baja. Áldott legyen a kedves rokon!

Öcsi már az új házba érkezett. Sok minden a gyerekágyakon, a konyhaasztalon és a hokedlikén kívül nem volt a házban. Anyuék egy örült nagy és vastag szivacsos aludtak néhány évig. A konyhabútort, az étkező asztalt a padokkal, a vitrint, a könyvespolcot, a beépített szekrényt, a tévéállványt és a fürdőszoba polcot Apu készítette az évek alatt. A mai napig nem tudom, honnan merítette az ötleteket, de olyan szuper bútorokat készített, amelyek ma is megállnák a helyüket. Négy – ötéves lehettem amikor bebútorozták a lakást. Ekkor lett egy szép új franciaágyuk két fotellel és egy dohányzóasztallal, mi Öcsivel kaptunk egy emeletes ágyat egy gyerek szekrényssal, és a nappaliba is lett egy kanapé két fotellel és egy asztallal. Ivóvíz még sok évig nem volt, viszont Apu és Anyu ásott egy kutat, ebből volt csapvizünk mosakodni és a központi fűtésnek. Így kezdték az életet.

Munka mellett művelték a konyhakertet, mindig voltak tyúkok, nyulak, galambok, disznók és birkák a portán. Apu szeretett maga mellett tudni bennünket: segítünk. Eleinte sután, később egyre ügyesebben. Együtt etettük a jószágokat, locsoltuk a kertet, kapáltunk, kukoricát törtünk. Mind nagyobb büszkeséggel, hiszen már olyan munkákat is el tudtunk végezni, mint a felnőttek. Közben Apa folyton mesélt. Csodálkoztunk, hogy a meccsre járás ugyanolyan fontos társadalmi esemény volt az ő kisgyerekek korában, mint a templomba járás. Mosolyogva képzeljük el amint mama, tata és a három kisfiú kiöltözve, kalapban szurkolnak a lelátón. Apropó foci, Anyu is és Apu is focizott a munkahelyén!

Valahogy mindig előkerült a labda, még az ünnepi ballagási ebédek sem múlhattak el nagy össz családi futballozás nélkül. Rengegetet röplabdáztunk a szárítókötél fölött, tollasoztunk, kártyáztunk és társasoztunk Anyuval és Apuval. Hogyan csináltátok, hogy azok a 24 órák sokkal hosszabbak és tartalmasabbak voltak, mint a mostaniak?

Anyu egy aprócska – ötven kiló vasággal- nő volt. Csendes és szelíd. Végtelenül jó szándékú és nagyon szívós. Sosem panaszkodott és sosem kért. Hatalmas szívvel fordult mindenki felé és nagy türelemmel viselte az életet a legnehezebb időkben is, az utolsó pillanatig. Honnan volt erőd Anyu?

Minden anyák napján sírós hangon köszöntöttem őt a megatottságtól, aztán csak csendben öleltük egymást. Ha eszembe jut József Attila „Kései sirató”-ja, megszakad a szívem.

Apu négy évet tudott élni nélküle. Ha meghallom a Skorpió „Dédapám” című dalát mindig gombóc szorítja a torkom.

A fiannak öt év jutott a mamájából és kilenc a tatájából, de ezek az évek annyira mélyen belé ivódtak, olyan gazdaggá tették!

Az én szüleimnek is voltak hibái, hisz „csak” emberek voltak, de minden pillanatban minden döntésüket a legjobb tudásuk szerint hozták meg a legjobbat akarva, mint mi mindannyian.

Álljunk meg egy pillanatra! Olyan gyorsan elmúlik az élet. Álljunk meg gyakran, ne csak Anyák napján és Apák napján és ne legyünk szemérmesek elmondani nekik, hogy szeretjük őket és hálásak vagyunk mindenért! Mindegy, hogy éppen haragszunk kicsit vagy nem túl jó a kapcsolatunk velük. Mindent oda adtak, amit csak tudtak a legjobb szándékkal, a legjobb tudásuk szerint.

Minden nap velem vagytok, minden nap hiányoztok, annyi kérdésem lenne még...!!!

Tóth Zsuzsanna





" Szeresd egészségedet, mert ez a jelen.
Védd a kisgyermeket, mert ez a jövő.
Őrizd szüleid egészségét! - mert
a múlton épül fel a jelen és a jövő." (Bárczi Gusztáv)

Nem volt még soha ilyen anyák napja! Május első vasárnapján hagyományosan az édesanyákat, nagymamákat, dédnagymamákat köszöntjük. Idén, életünkben először nem szaladhattunk oda hozzájuk, nem ölelhattük át, nem puszilhattuk meg őket, akiket legjobban szeretünk. A járvány miatti karantén megtiltotta a találkozást, a közvetlen érintkezést, de nem foszthatt meg bennünket a méltó megemlékezéstől. A vészhelyzet miatt sajnos a sokak által várt kövesdi anyák napi Életfa-levél avató ünnepségünket sem tarthattuk meg, de Kottrik Zoltán falfaragó művész jóvoltából idén is felkerültek az új Életfára az előző évben született gyermekek neveivel az új levelek. Köszönet neki, hogy ezt minden évben megteszi, így már minden 2010 óta Sopronkövesdre született lurkó kapott levelet.

2019-ben 16 kisgyermek született, akiket az elmaradt ünnepségért kárpótlásul itt szeretnénk a falu lakóinak bemutatni. Bizom benne, hogy a sok vidám gyermekarc láttán felejtődnek az elmúlt hónapok aggodalmai és a kedves olvasók is bizakodóvá válunk a jövőt illetően.

Életfa-levelet kapnak:

Schweitzer Anna, Schweitzer István, Pete Hanna, Pete-Pikó Valér, Berta Janka, Horváth Vencel, Czeglédi Mira, Somogyi Magdolna, Somogyi Norman, Vinkovics Emma, Kovács Lili Anna, Győri Dóra, Juhász Anna, Deák Adél, Kulacsy Nimród Tamás, Szalay Domonkos

Ez úton is kívánunk nekik és gondtalan, vidám gyermekeiket, családjuknak sok erőt, egészséget a felnevelésükhöz.

Virágh Imréné, Kati védőnő



Berta Janka



Győri Dóra



Czeglédi Mira



Juhász Anna



Deák Adél



Horváth Vencel



Kulacsy Nimród Tamás



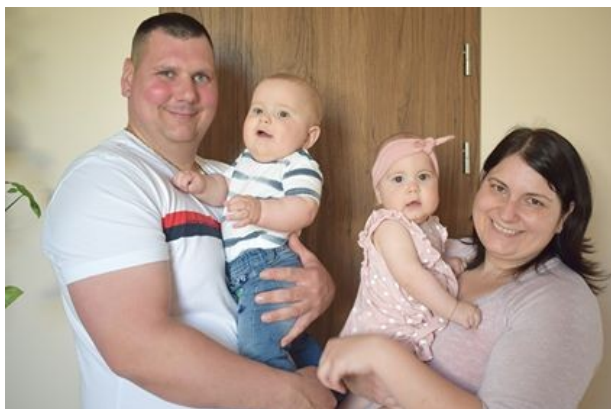
Kovács Lili Anna



Szalay Domonkos



Pete Hanna



Somogyi Norman - Somogyi Magdolna



Pete-Pikó Valér



Schweitzer István - Schweitzer Anna



Vinkovics Emma



Nagyné Kun Zsuzsanna rovata



Hogy is lettem sopronkövesdi lakos?



Lévy Roland és Fülöp Vivien

Sokat gondolkoztunk mi lenne a jó döntés, de végül a felújítás mellett döntöttünk, és egy régebbi házat vettünk. Nézegettünk még Lovón is házakat, az volt a másik település Sopronkövesd mellett, ami még szóba jöhetett. Kövesd a szívünkbe lopta magát, és úgy gondoljuk, nagyon jó helyen sikerült házat vennünk. A település látjuk, hogy jól működik, fejlődik, és szerintünk jó programokkal várják a helyieket, és az ide látogatókat. Jelenleg nem lakunk még itt, de hamarosan talán sikerül beköltözni, és azt gondolom, hogy az eddig ott töltött idő, és a programokon való részvételek után szeretni fogunk itt. Fiatalok vagyunk, családjuk még nincs, de a jövőben tervezünk majd gyereket, miután sikerült beköltözni otthonunkba. Vivi kozmetikusként dolgozik, és ez neki nem csak munka, hanem hobbi is, nagyon szereti. Én pedig egy műanyag csöveket gyártó cégnél dolgozom, és én is szeretem nagyon amit csinálom. Igyekszünk részt venni a rendezvényeken, ahogy időnk engedi.

Több programon is részt vettünk már, hogy megismerhessük jobban az itt lakókat, illetve magát a falut. Eddig nagyon tetszett minden rendezvény, amin részt vettünk. Úgy gondolom a beilleszkedéssel nincs, nem is lesz talán problémánk. Tapasztalataink szerint kedvesek, és nyitottak az emberek. Az első percben sem éreztük magunkat kívülállóknak, barátságosak, kedvesek voltak a szomszédok, és az utcában lakók. Mi is nyitottak vagyunk, és szívesen ismerünk meg új embereket. Szerencsére nem teljesen idegen a környezet, hiszen van pár barátunk, és ismerősünk is Kövesden.

Schweitzer család

Kell annál szebb karácsonyi ajándék, mint az, hogy új házat „hozott a Jézuska”? Mi bizonyíthatjuk, hogy nem! December 24-én költöztünk Sopronkövesdre 4 gyermekünkkel. Miért ide? Mivel férjem már régóta Sopronban dolgozott, itt kezdtük meg közös életünket, de mivel mindketten „falusi gyerekek” vagyunk, hamar rájöttünk, a városi életforma nem nekünk való, nagyon elvágyódtunk onnét, de a régióban akartunk maradni. Vas megyeiek vagyunk, szüleink most is ott laknak. Sopronból sokszor mentünk haza látogatóba, átutaztunk Kövesden, láttuk, hogy a község évről évre szebb, szemmel látható a fejlődés. Közben férjem a községben kezdett dolgozni, így gyermekeinket is ide hoztuk oviba már a költözés előtt. Lehetőség szerint próbálunk a község minden rendezvényén részt venni, minél több embert megismerni, barátokat szerezni. A tavaly ilyenkor még üres Pipacs utcában, mára nagyon jó közösség alakult, nálunk mindig zajlik az élet! Örülünk, hogy itt lakhatunk és köszönjük a helyieknek, a kedves, segítőkész szomszédoknak, hogy ilyen szeretettel fogadtak bennünket!



Tóth Ferenc és Tóthné Hetrovicz Anikó

Az Alföldről, Kenderesről költöztünk egy szép kertes családi házból, Sopronba albérletbe. A férjem fuvarozással foglalkozó cégnél dolgozik Ausztriában, és a plusz 600 km-es autózás nagyon megviselte, ezért döntöttünk úgy, hogy Sopronba költözünk. Ezt követően én is elkezdtem Ausztriában dolgozni egy virágtermesztéssel és kereskedelemmel foglalkozó cégnél. Tudtuk, hogy ez egy átmeneti megoldás számunkra, mivel korábban is kertészházban és kisközségben laktunk, nem akartunk a városban maradni. A Pipacs utcában építkeztünk, 2019 augusztusában költöztünk be. Nem is nézegettünk máshol telkeket, mert beleszerettünk a faluba első látásra. A Balatonról jöttünk haza egy nyaralás után és ahogy keresztül haladtunk Sopronkövesden megláttuk a táblát, hogy telkek eladók, ezután érdeklődtünk és már meg is állapodtunk a vásárlásról. Szeretünk itt lakni, mert csendes és barátságos a környék, az utcában kifejezetten jó lakóközösség alakult ki, nagyon összetartó és segítőkész csapat. Az emberek az első perctől fogva nem idegenként kezeltek minket. A szomszédokkal nagyon jó a kapcsolatunk, de szeretnénk másokat is megismerni. Két gyermekünk van, a fiunk Budapesten él és villamosmérnökként dolgozik, a lányunk Bécsben dolgozik vendéglátásban. A lányomék is nagyon szeretnek itt Kövesden, mivel Sopronban laknak egyenlőre albérletben, ők is vágyódnak a kertészházba. Több rendezvényen is voltunk már, de mivel sokat dolgozunk így korlátozottak a lehetőségeink. Én erősen fontolóra vettem a munkahely változtatást, mivel szeretnék többet itthon lenni.



Salfér Erik és Salfér Erikné (Szilvia)

Pár évvel ezelőtt döntöttünk úgy, hogy kiköltözünk Sopronból. Az álmunk családi ház volt, így hát elkezdtünk telket nézegetni Sopron vonzáskörzetében. Férjem hosszas internet kutakodás után megtalálta azt a formátumú könnyűszerkezetes házat, amely az elképzeléseinknek, igényeinknek megfelelő volt. Felvettük a kapcsolatot egy szombathelyi kivitelezővel, aki vállalta az építést. Mindketten Sopronban dolgozunk férjem a Semperform Kft-nél raktárvezető, én a Jereváni Kék Tagóvodában vagyok óvónő, ahol a gyerekek oktatása mellett az óvodapedagógus hallgatók képzését is végeztem. Egy felnőtt lányunk van, aki Dunabogdányban él. A találkozások rendszeresek mert hetente három nap Ausztriában dolgozik és ilyenkor nálunk alszik.

Egy anyák-napi rendezvényen hallottam egy óvodásom édesanyjától, hogy Kövesden is van eladó telek. Még aznap felvettük a kapcsolatot a polgármester úrral, akiről kiderült, hogy férjemmel már régebről ismerik egymást. Kiválasztottuk és megvettük a nekünk tetsző telket, s ezután megkezdtük az építkezést. 2019 augusztus végén be is költöztünk. A beilleszkedés könnyen ment, mert nagyon kedvesek itt az emberek. A Pipacs utcában meg ahol lakunk, egy szuper közösség jött létre ahol az egymásra figyélés természetes. A rendezvények érdekelnek bennünket, ha időnk engedi részt is veszünk rajtuk.

Két kutyánkkal rendszeresen sétálunk így is ismerkedünk a településsel. Kedvenc helyünk a Liliom utcai tó környéke, illetve tovább a vasúti sínen át a határba. Tetszik nekünk a település fejlődése, biztonságossága. Munka után örömmel érkezünk ide haza.

SopronKÖVESD a túravezetőt!

Bálba készültünk február 22-én. Két nappal előtte jött egy üzenet: - Szeretnék-e „Téltemető túrára” jönni Sopronkövesdre? Barátaink a Kisalföldben bukkantak az esemény beharangozójára.

Kicsit féltünk az előző napi szélvihar miatt, de a természetet, gyaloglást, társaságot egyaránt szeretjük, ezért igent mondtunk az invitálásra. Reggel fél 8-kor már a településen voltunk, szívélyes fogadtatásban volt részünk. Még a polgármesteri hivatalba is bekukkanthattunk, ahol kedves képeket láttunk a környékről.

A szép számú csapat először egy helyi lakos kertjét tekintette meg, ahol különféle hunyorfajtákból kaptunk ízelítőt. Utána Vejke majorig utaztunk busszal, ahol a Csörgető patak mellett, a hajdani téglagyár felé sétáltunk el, a vasút alatti, szépen megépített alagúton.

Túránkat innen a határ mellett folytattuk. Elhaladtunk egy hóvirágos domboldal mellett, és egy régi gesztenyes soron is. Gyönyörködtünk az ébredő tavaszi tájban, madárdalban, szikrázó napsütésben. Élveztük a friss, tiszta levegőt, a távoli havas hegycsúcsok látványát. Láttunk őzet, fácánt, ragadozó madarat, piros csészegombát.

Kitérőt tettünk az 1945-ben lelőtt 13 magyar katona emlékhelyéhez, ahol gyertyagyújtással emlékeztünk.

A közeli patakon egy hódvár tetején keltünk át, majd a domboldalt megmászva az Agg-hegyre érkeztünk és megcsodáltuk túránk „névadóját” a téltemetőt egy nagyobb, összefüggő területen. Túravezetőnk beszélt az itteni – már csak nyomaiban látható – erdész-és vadászházról, a kápolna történetéről.

Kirándulásunk itt ért véget, bő 3 órás séta után. Még sokáig beszélgettünk a látottakról, a településről, programokról. Gyakorlott túratársaink jóvoltából finom süteményeket és pálinkát kóstolhattunk.



Fülöp Zoltán polgármester az „elektromos jelzőrendszer kapuján” át a termelői piacig kísért minket. Közben ámulva hallgattuk a jobbnál-jobb ötletek és programok sokaságát.

Köszönjük, hogy megszervezte, népszerűsítette, vezette ezt az élménydús túrát! Megfogadtuk, máskor is jövünk a környékre kirándulni.

Érd, 2020. 02. 28.

Csapó Erika és István, Mosonmagyaróvár
Sándor Ibolya és István, Érd



Jöjj Szentlélek!

A Szentírás pünködsi beszámolója sokak számára hihetetlennek tűnik. De a történelem igazolja az apostolok átalakulását. Ők három éven át együtt voltak Jézussal, hallották tanítását, látták csodáit, mégis tele voltak értetlenkedéssel. Bizonytalanságuk akkor sem múlt el, amikor már meggyőződtek arról, hogy feltámadt. Pünkösdkor egyszerre félelem nélkül a nép elé léptek, s hirdetni kezdték Krisztust. A tények igazolják, hogy a Szentlélek ereje töltötte el őket. A következő hónapok, évek során elindultak, s egy emberileg elképzelhetetlen erővel eljutottak a világ akkor ismert minden tájára, és szavuk hatására elterjedt a kereszténység.

A mennybemenetele és második eljövetele közötti idővel kapcsolatban Jézus maga ad nekünk eligazítást: „Nem hagylak árván benneteket, hanem visszajövök hozzátok. S a Vigasztaló, a Szentlélek, akit majd nevében küld az Atya, megtanít benneteket, mindenre és eszetekbe juttat mindent, amit mondtam nektek”

Pünkösd az Egyház születése is, melynek minden megkeresztelt ember tagja. A II. vatikáni zsinaton próbálták meghatározni, hogy mi is az Egyház, sok püspök azt ismételte csupán, amit a teológián tanult fiatal korában. Egyszer csak szólásra emelkedett Wyszyński bíboros, és ezt mondta: Az Egyház az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében megkeresztelt és összegyűjtött nép.

Talán sokszor megfedekezünk keresztény voltunkról, talán sokszor megfedekezünk keresztényi küldetésünkről- életünkkel tanúságot tenni Jézus Krisztusról. Pünkösd ünnepe ebben a feladatunkban erősítsen, hogy a Lélektől megerősítve bátor tanúságtevők legyünk a családjainkban és a világban.

Csodálatosan írja le Tatjana Goricseva, a megtért orosz filozófusnő: még szovjet korszakában bement reggeli istentisztra egy pravoszláv templomba, ahol tömjénfüst szállt fel és sok-sok gyertya égett, arany miseruhában állt a pap és egy megalázott, letarolt vértanú Egyház énekelte az Isten dicséretét. Amikor látta ezeket a meggyötört asszony- és férfiarccokat, akkor azt mondta: Most először tudom, hogy mit jelent az a sokszor használt és meggyalázott szó, hogy nép. Az Egyház életének nem lenne értelme, ha Isten nem lenne Atya, Fiú és Szentlélek. A legnagyobb vigasztalás az, hogy Isten Atya, Fiú és Szentlélek. Ez vigasztaljon meg, ha zokogsz, vagy sírsz! Isten szeretet és szeret téged. Sőt még tovább megy ez a Vigasztaló, a szentlélek, és ezzel vigasztal meg minket, hogy bevon Isten szentháromságos életébe. Ezekben a hetekben szükségünk van a vigasztalásra a lemondások és megpróbáltatások idején. Pünkösd ünnepén kérjük a Szentlelket, hogy újítsa meg a föld színét, vezesse vissza az Egyházba az eltévedteket, gyógyítsa a betegeket.



Dr. Veres András megyéspüspök úr 2020. május 4-től engedélyezi az újbóli nyilvános liturgiákat. A vasárnapi szentmisék alól csak a 65 év felettek és a krónikus betegek mentesülnek a további rendelkezésekig.

Liturgikus naptár:

Május 31. pünkösdvasárnap 10,30 óra szentmise, megemlékezés a hősökről

Június 1. pünkösdhétfő 10,30 óra szentmise

Június 14. Úrnapja: vasárnap 10,30 szentmise, majd Úrnap körmenet

Június 27. Szent László napja 19,00 óra szentmise a kápolnánál

Szarka Gábor
plébános



Kövirozsza Kulturális Egyesület és a Cinege Művészeti Iskola növendékei karantén alatt is folytatják a munkát. A tavaszi félév alatt három-négy verseny is elmaradt, nagyműsoraink, fesztiváljaink sem lesznek, de ennek ellenére fontosnak tartjuk, hogy a kapcsolatban maradjunk, és szakmailag is fejlődjünk. Hat zárt internetes csoportba küldöm minden héten a házi feladatot a gyerekeknek, illetve a felnőtt citerásoknak is egyaránt, akik lelkiismeretesen visszaküldik a megtanult dalokat. Kottákkal, videó anyagokkal segítem a munkájukat. Természetesen már nagyon hiányoznak, ezért egyszer-egyszer csoportos videó órát is tartunk, ami inkább csak az élményekről, tapasztalatokról és a beszélgetésekről szólnak. Kollégákkal, felnőtt dalos társainkkal is nagyon jól működik az online kapcsolattartás. Egy közös kávézással, közös élmény megosztásával napi kapcsolatban maradtunk. Úgy gondolom, hogy ez az időszak nagyon jó arra, hogy egy kicsit elgondolkozzunk, lelassuljunk (ez rám különösen rám fért) és szeptemberben, vagy esetleg nyáron már egy táborban, vagy ha az élet úgy hozza később újult erővel folytathatjuk a munkát. Pár fotót csatolok a karantén munkánkról :)

Horváth Krisztina, citera oktató



„Réten, réten, sej a györgyfalvi réten...”

Bár a próbáink március közepe óta szünetelnek, oktatóknak köszönhetően nem maradtunk népzene és néptánc nélkül. Régi felvételeket nézünk, valamint népdalokat próbál meg ki-ki az otthonában elsajátítani. Múltkor a somogyi táncokat próbáltuk meg röviden bemutatni, ez alkalommal a másik új táncanyagunkról osztunk meg néhány érdekességet, ami Erdélybe, azon belül is Györgyfalvára repíthet el minket. Február végén részt vehettünk egy egész napos oktatáson Bükön, ahol Gémesi Zoltán vezetésével györgyfalvi táncokat, nótákat tanulhattunk, majd este a táncházban már gyakorolhattuk is élő zenére, amiről a nagyszerű Tükrös zenekar gondoskodott. Györgyfalva Kolozsvárhoz nagyon közel, kb. tőle 5 kilométernyire található, az ott is jellemző elvárosiasodás miatt lassan össze is nőtt a két település. Néprajzi tájegységbe nehezen sorolható, hiszen átmeneti vidék: Kalotaszeg és Mezőség határán fekszik, zömében magyarul beszéltek. Viseletük és zenéjük is „kalotaszegies”. Gazdag falu lévén jól látható a jómódúság a viseleteken is, amik nagyon szép díszesek. Mai napig foglalkoznak viseletvarrással a faluban. Györgyfalván az asszonyok ingeiket igyekeznek egyre cífrábbá tenni,

olyanná, amilyen nincs még egy a faluban. A régi hímzések sokkal egyszerűbbek, szerényebb kivitelezésűek voltak.

Táncaik jellemzően a csárdás és gyors csárdás, vagyis szapora. Legényes táncaik az egyik legvirtuózabbak, sűrű legényest csürdögölőnek nevezik. Továbbá vannak mutatványos táncaik is: pl. laskanyújtóval lakodalmakban, vagy üveges táncok, amit ezen a vidéken a férfiak jártak. Érdemes még megemlítenünk, hogy ebben a faluban mindenki nagyon jó táncos! Leghíresebb adatközlő: Jaskó István, Pitti bácsi, aki kitűnő táncos, viseletvarró és mesélő ember volt.

Cifraszűr Néptáncscsoport



EMLÉKEZZÜNK!

Tisztelt Sopronkövesdiek!

Kedves Barátaink!



A Délvidéki Tóthfalu Önkormányzatának és lakosságának nevében szívélyes üdvözléssel köszöntöm Önöket!

Néhány nappal június 4-ét, a Nemzeti összetartozás napját követően Szentháromság vasárnapján szíves engedelmükkel arra kérem Önöket, hogy emlékezzünk!

Az ilyenkor szokásos beszédeknek rendszerint van egy visszatérő eleme. Ez pedig az, amikor a szónok igyekszik elmagyarázni a közönségének, hogy mit értsen, és mit érezzen.

Nézzék el nekem, ha erre én ma nem vállalkozom.

Nem vállalkozom, mert tudom, hogy sokan és sokfélék vagyunk. Véleményem szerint úgy van rendjén, ha a saját lelkünkben mindannyian mást és mást sejtünk meg. Viszont engedelmükkel megemlékezésemet egy idézettel kezdem Magyarország Alaptörvényéből.

“.....jogrendünk alapja, szövetség a múlt, a jelen és a jövő magyarjai között. Élő keret, amely kifejezi a nemzet akaratát,”

Nekünk a jelen korban élő magyaroknak, éljünk az anyaországban vagy határon túl, ezt az íratlan, de minden magyar emberben élő legfontosabb szerződést a lelkünkbe kell, hogy véssük és betartsuk. Magyar nemzethez való tartozásunk mindannyiunk elvitathatatlan és elrabolható szellemi vagyona, mert egy sorsközösséghez tartozunk, mivel azonos kulturális és nyelvi környezetben, azonos hagyományokon nevelkedtünk.

A múltban sok mindent elvehettek és el is vettek tőlünk, de a szellemi értékünk olyan erkölcsi alap, amely még a legnehezebb pillanatokban is biztos fogódzót kell, hogy jelentsen és biztosítsa a számunkra.

Emlékezzünk, mert emlékezni szabad és kell is! Ilyenkor a napsütés már kezd perzselni, a szél kezd lassan tikkasztóvá válni, a haragoszöld tavaszi táj pedig lassan átadja helyét a nyárnak. Vajon így lehetett ez 1920. június 4-én is a gyászos trianoni békediktátum napján, amikor is Magyarországot és a magyarságot keresztre feszítették. Nem tudhatom, de emlékezem.

Mivel iskolában nem tanulhattam, így az iskolán kívül szerzett történelmi ismereteimből tudom, hogy az első világháborút lezáró trianoni békeszerződést, de mondhatom azt is, hogy a békediktátumot 99 évvel ezelőtt írták alá. Tudom, hogy a diktátum a háborúban vesztes országok közül Magyarországot sújtotta a legtragikusabban, megrajzolva annak új határait. Óriásiak voltak a területi, a nemzeti és az anyagi veszteségek. Az ország területe 282 ezer négyzetkilométerről 92 ezerre csökkent, a 18 milliós magyarságból mindössze 7,6 millióan maradtak a trianoni határokon belül. A Délvidéket, Erdélyt, a Felvidéket és az Őrvidéket más országok vették birtokukba.

Tudom, és tisztában vagyok vele, hogy a nemzeti összetartozás napja a magyar történelem egyik legfájdalmasabb eseményéhez fűződik. Nem elsősorban azért, mert a trianoni békediktátum értelmében Magyarország elveszítette területének és nemzeti vagyonának mintegy kétharmadát, hanem azért, mert az elcsatolt területeken több mint hárommillió magyar is élt. A nemzeti tragédiával viszont úgy vagyok, hogy azt közel 100 év elmúltával a gyászon túl a nemzetnek fel kell dolgoznia. Ezért nekünk ma élőknek, az erről a napról történő megemlékezéssel az a szerepünk és feladatunk, hogy tiszteljük a múltunkat, összekössük azt a jelennel és üzenjük a jövőnek.

Igen üzenjük a jövőnek, mert nem vagyok meggyőződve róla, hogy:

Megtanítottuk-e a gyermekeinket, unokáinkat arra, hogy fel tudják sorolni a leszakított területeket, azok nagyobb városait, jelentősebb hegyeit és folyóit?

Vajon megtalálják-e a térképen Balassi Bálint, Arany János, Tamási Áron, Ady Endre, Hunyadi János, Rákóczi Ferenc, Bethlen Gábor szülőhelyét, vagy a nándorfehérvári győzelem helyszínét?

Elmagyaráztuk-e nekik, hogy hol élnek, milyen nyelven beszélnek a székelyek, a csángók, hogy merre keressék a térképen a Délvidéket, Erdélyt, a Felvidéket, Kárpátalját?

Igen üzenjük a jövőnek, mert Trianonban a magyarság ellen összefogó erők csak a hegyeket, vizeket, erdőket, bányákat, vasútakat, gyárakat és sajnos minden harmadik magyar testvérünket rabolták el. De nem tiltották meg, mert nem tilthatták meg, hogy emlékezzünk történelmünkre. Nem írták elő, mert nem írhatták elő, hogy kitépjük gyökereinket, feladjuk hagyományainkat és megtagadjuk az összetartó erőnket. Éppen ezért a nemzeti összetartozás emléknapját nem gyásznappént kell megélnünk, még ha tragikus és szomorú eseményhez is kapcsolódik.

Fontos üzenete van ennek a napnak, ezért a nemzetünkben tudatosítanunk kell, a világgal pedig tudatnunk kell, hogy mi magyarok ezer éve itt élünk a Kárpát-medencében, és a jó Isten segítségével továbbra is itt akarunk élni az eljövendő évszázadokban is.

Tisztelt Jelenlévők, a nemzet közjogi egyesítése az Országgyűlés határozatával megtörtént.

A mi feladatunk ezért az, hogy identitásunk megőrzése érdekében összefogjunk anyaországiak és határon túliak, éljünk bár a Kárpát-medencében, vagy a világ bármely pontján. A szebb és boldogabb közös jövőnket pedig nemzetben gondolkodással és gyermekneveléssel kell építenünk. Tennünk kell ezt annál is inkább, mivel sorsfordító időkben élünk. Ezért tanulnunk kell a múltunkból, melynek része, hogy a történelem során nemzetünk számtalanszor elbukott, ám akárhányszor is buktunk el, soha nem adtuk fel, és hála Istennek végül mindig talpra tudtunk állni.

Hiszem azt, hogy a sok nehézség ellenére is a Magyar Nemzetnek, itt van a jövője a Kárpát-medencében. Ezért érdemes itt élni, ezért érdemes itt dolgozni és ezért érdemes ide családot alapítani!

Meggyőződésem, hogy egyszer majd el kell számolnunk, ha nem mással hát önmagunkkal, éppen ezért a mában minden tehetségünket, akaratunkat és legjobb tudásunkat a nemzetünk érdekében alkotásra és jobbításra kell fordítanunk.

Ebből kifolyólag nekünk tudnunk kell, hogy kik vagyunk, és ezt hangos szóval ki is kell mondanunk! Mi volt a múltunk? És nem utolsósorban, hogy mi a jövőképünk?

Ahogy van múltunk, mely több mint ezeréves, amelyre épült, és ma is épül a jelenünk, úgy hiszem azt, hogy van jövőnk is, amely elsősorban a gyermekeinkben és unokáinkban lakozik.

Ezért gondolom azt, és meggyőződésből vallom is, hogy van mit átadnunk az utánunk jövő nemzedékeknek, a gyermekeinknek és unokáinknak.

Márton Áron szavait idézve tudnunk kell és tudatosítanunk kell egymásban, hogy:

“Minden nép annyit ér, amennyi értéket magából ki tud termelni. S addig él, amíg életét a maga erejével tudja táplálni.”

Köszönöm, hogy együtt emlékezhetünk, köszönöm megtisztelő figyelmüket!

Bata Ferenc, Tóthfalu polgármestere

Elhangzott Sopronkövesden 2019. június 09-én a testvértelepülés találkozón

Kakaós palacsinta kókuszos túrókrémmel

Hozzávalók

- 2 db tojás
- 1 csipet só
- 3/4 dl olaj (+ a sütéshez)
- 2 dl szórávíz
- 3 dl tej
- 5 dkg keserű kakaópor
- 20 dkg liszt

A kókuszos- túrós krémhez:

- 25 dkg túró
- 20 dkg natúr krémsajt
- 2-3 ek. porcukor
- 10 dkg kókuszreszelék

Elkészítés:

1. A tojásokat felhabosítjuk a sóval, az olajjal, a szórávízzel és a tejjel. Beleszítjük a kakaóporral elvegyített lisztet, és alaposan összedolgozzuk. Ezután pihentetjük a tésztát 30 percig.
2. Vékonyan kikenünk olajjal egy serpenyőt, felforrósítjuk, és egyenként kisütjük benne a palacsintákat.
3. A kókuszos-túrós krémhez simára keverjük a túrót a krémsajttal és a porcukorral, végül beleforgatjuk a kókuszreszeléket.
4. A palacsintákra simítjuk a krémet, és feltekerjük mindet. Lehűtjük, majd felkarikázva tálaljuk.



Recept

Borbélyok, fodrászok Sopronkövesden



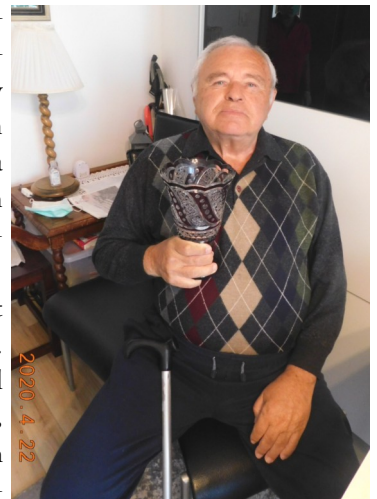
Az 1960-as évek közepétől mi gyerekek a Frűwirth Ottó bácsihoz jártunk nyíratkozni a Kossuth utcai vegyesbolt utáni 2. házba. Frűwirth Ottó 1894-ben született Sopronban, a Stoin borbélynál jelentkezett tanulóknak 1916-ban. A szakvizsga után az akkori szokásnak megfelelően külföldre ment tapasztalatot szerezni. Letette a mestervizsgát és 10 év bécsi munka után hazaköltözött Sopronba. Előtte Orschowában megismerte egy hajóskapitány lányát, Klára Petrovicsot és összeházasodtak. A Hátulso utcában nyitott fodrászatot, minek után Széchenyi János gróf Sopronkövesdre hívta, felajánlva építőteltet és építőanyagokat. Így indult a vegyesbolt melletti 2. házban a borbély, férfifodrászat. Ottó bácsi a háborúban felcserként olyan sebet is ellátott, amit ma sebész csak a műtőben végez el. Később a fia, Róbert is kivette részét a kuncaftok kiszolgálásában. Frűwirth Róbert 1918-ban született Sopronban, 1933-ban a Rimmer férfi fodrásznál kezdte a tanulóéveket. A közelben volt egy kaszárnya, de Ő a tisztokhoz házhoz ment, ezért nagyon jó borralalót kapott. Elvette a kövesdi Rudasits Margitot, 3 gyermekük született, Ottó, Klára és László. 1943-ban a frontra került, végül amerikai fogságból tért haza Sopronkövesdre. Idősebb fiát, Ottót a családi háttér miatt („maszek” üzlet) nem vették fel az orvosi egyetemre, ezért a 60-as évek elején kiment az NSZK-ba, és nőgyógyászként tett doktori vizsgát. László 1957-ben szintén a Stoinnál kezdte a tanuló éveket férfi, női fodrászként. Első indulása 1960-ban Mosonmagyaróváron, a fodrászverseny I. helyezette lett. Számítalan díjat, serleget nyert, köztük Balatonfüreden országos I. helyezést! Budapesten 1972-ben 160 induló közül 1-2-3-ik helyezéseket ért el különböző kategóriákban. Felesége Mária végig mellette állt, sose tett szemrehányást a gyakori távollétekért, ami a versenyzés velejárója volt. Miután a nagypapa üzletéből Sopronba került, a város krémje hozzá járt borotválkozni, mert olyan finoman bánt az elefántcsont nyelű borotvakésével. Akkoriban a borotvakéseket olajos kövel fenték, majd a falra rögzített bőrszíjon húzva tették igazán élessé. Az 1970-es évek közepétől az újonnan nyílt szépségszalomba került, mint mesterfodrász oktatott és vizsgáztatott több korosztályt, emellett az üzletvezetői teendőket is ellátta. A 2000-es évek elején ért betegsége vetett véget a rendkívül sikeres pályafutásának, de a kuncaftok és a munkatársak szeretete máig elkíséri.

Láng (Lang) Lajos 1943-ban született. 4 éves koráig volt sopronkövesdi, mikor Sopronba költöztek. Ő is férfi-női fodrász, mesterfodrász, a szépségszalomban üzletvezetője, számítalan versenydíjazottja, pl. csapatban országos 2. helyezést értek el Frűwirth Lászlóval. Idén áprilisban 63 év után fejezte be az aktív munkát, Ő is igazán sikeres pályafutást tudhat maga mögött. Frűwirth Ottó és fia Róbert továbbra is a kövesdi üzletükbe fogadták a férfikuncaftokat, nálunk tanulta a fodrászatot a közelben lakó Frank József és Frank Gyula is. József később dolgozott Peresztegen és Sopronban is, Gyula 6 év után pályát váltott, a soproni vasöntődébe ment dolgozni. Róla tudni érdemes, hogy a kövesdi Gamers együttes alapító tagja, dobosa volt!

Ágfalvára nőtült, napjainkban is néha előveszi az ollót. A régi időkben lent a „városban” volt még egy férfi fodrász Kövesden, Mihalicz János, aki miután katona lett, felhagyott a fodrászattal. Természetesen a nők sem maradtak fodrász nélkül, Gráczol Antalné házasság útján Völcsejről került a faluba. Fodrász Iliként ismerte mindenki, hosszú évekig állt a lakosság szolgálatában, sajnos már elhunyt. A Rákóczi utcai családi ház udvarán fogadta a női kuncaftokat Németh Lászlóné (Kustor Panni), amíg be nem költöztek Sopronba, sajnos tavaly óta már Ő is az elhunytak közé tartozik. A Vasút utcában nyitott férfi - női fodrászatot Pékné Horváth Klára 1990-ben. Kiváló szakmai tudását Láng Lajos tanítványaként alapozta meg. Később a Margaréta utcába (Újtelep) tette át a székhelyét, jelenleg is itt fogadja kellemes környezetben a régi és új vendégeit. A Polgármesteri Hivatal épületéhez közel találjuk a Barbi Kozmetika és Hajstúdiót, ahol Papp Barbara két munkatársával a férfi és női fodrászat mellett kozmetikai kezeléssel is szolgál. Barbi a szakmát Frűwirth László tanítványaként magas színvonalon sajátította el.



Frűwirth Ottó és fia Róbert
és a feleségek



Frűwirth László napjainkban

Ami a hajviseletet illeti, a művészvilág mindig is nagy befolyással volt a különböző divatirányzatokra. A múlt század közepén a hátrafésült, rövid haj dívott, aztán a 60-as évek közepétől a hosszú haj és a dús pajesz hódított, a gombafejűek (Beatles) Elvis Presley sok új követőre talált, a hosszú haj a lázadó ifjúság szimbóluma lett, amit az iskola és a szülők se igazán díjaztak. A csajoknál a frufu, a szemöldökig érő haj lett népszerű, a Kleopátra frizura és a Charlie angyalai filmből ismert hajviselet. Új stílust jelentett a Sasson vágás, elterjedt a haj magasztása a tupírozás, a punkokra jellemző színes kakastaréj, majd a melírozott haj tört az éltre, a zselézett haj is egyre inkább tért hódított. A hátul gumival összefogott lófarok a férfiaknál már a XXI. század stílusa, csakúgy mint a korábban gúnyolódásnak kitett kopasz fej. A fodrászok minden korban nagy népszerűségnek örvendtek a lakosság körében, még táncdal is született róluk a Gedeon bácsi, Széchy Pál előadásában. Bizony a fodrászoknak időben kellett reagálniuk a különböző divatirányzatokra, nekünk pedig mindig szükségünk lesz fodrászokra, legyen akár hosszú hajunk, vagy éppen kopaszra nyíratunk.

Mihócza László



SOPRONI VÍZMŰ ZRT.

Az alábbi néhány sorban Sopronkövesd közműves vízellátó rendszerét szeretnénk bemutatni, megismertetni az érdeklődőkkel:

A település közműves vízellátó rendszere 1983-ban épült ki, felváltva az addigi talajvízre telepített, önálló kutakból megoldott ivóvízellátást. Akkoriban, bár számos portán már saját szivattyúkkal, vezetékeken keresztül oldották meg a vízellátást, túlnyomórészt az

volt a jellemző, hogy vödörök segítségével biztosították maguknak a vizet az itt élők. A vezetékes víz nem csak kényelmi, hanem a közegészségügyi szempontból is sokat jelentett a községnek, mivel a talajvíz elszennyeződése megállíthatatlan volt.

Az önálló, azaz más település hasonló vezetékrendszerével össze nem kapcsolt vízellátó rendszer nagy lépés volt a település életében. A térségben fekvő más településekre is ebben az időszakban jutott el a vezetékes ivóvíz. Lövön és Nagylózson néhány évvel korábban, míg Peresztegen néhány évvel később történt meg a közművesítés.

Az önálló rendszer a gyakorlatban többek között azt jelenti, hogy a település saját kúttal, sőt – az üzembiztonság miatt – ma már saját kutakkal rendelkezik. Ezek biztosítják a község egészséges ivóvízzel való ellátását.

Az eredeti 1. számú kút ma már nem üzemel, helyette két mélyfúrású kút biztosítja a vizet Sopronkövesd számára:

A 2. számú kút a Liliom utcában található. Ennek fúrása 2000. évben történt. A kút talpmélysége 146 méter.

A 3. számú kút a Sopronkövesdi Vízmű telepen üzemel, melyet 2010-ben fúratott a település. Ennek talpmélysége 135 méter.

Sopronkövesd önálló vízbázisát a szerencsés geológia viszonyoknak köszönheti. A község és környéke a Sopron-Kőszegi hegység között fekvő, úgynevezett alpi előtérben lévő lankás dombvidékhez tartozik. A jellemzően 20-30 méter vastag negyedkori üledéksor alatt 300-500 méter vastagságú felső pannóniai összlet helyezkedik el, melyben több porózus rétegcsoport található. Ezekből lehetséges jó minőségű ivóvizet kinyerni, így ilyen rétegcsoportok kerültek a kutak megfúrásakor beszűrőzésre.

A vízminőség olyan kiváló, hogy a vízkezelésre nincs szükség. Ez azt jelenti, hogy a kutakból a víz közvetlenül a vízhalózatba kerül anélkül, hogy bármilyen vegyszert, például klórt adagolnánk hozzá. Az ország lakosságának mindössze 2%-a tud ilyen jó minőségű, kezelésmentes vizet fogyasztani. Itt érdemes megjegyezni, hogy országosan megingathatatlanul tartja magát az a tévhit, hogy a csapból kiengedett, fehérszínű vízből a klór távozik, mikor az látványosan visszaváltozik átlátszóvá. Nos, ilyenkor valójában a kiengedés során vízbe került oldott oxigén távozik a vízből.

A település ivóvízhálózatának hossza 11.442 méter, mely rendszeren 529 db bekötés található, további 3.627 méterrel növelve a hálózat méretét. A csővezeték-rendszer jellemzően KPE műanyag csőből részben körvezetékes, részben ágvezetékes rendszerben épült. Érdekes adat még, hogy a településen három közcélú közkifolyó és 50 tűzcsap található.

A vízellátó rendszer legkarakteresebb műtárgya a vízműtelepen álló AK 200-30 típusú, acélszerkezetű víztorony, melyben 200 m³ vizet tudunk eltárolni. A víztoronyba telepített szintmérés alapján az irányítástechnikai rendszer automatikusan indítja, vagy ha szükséges leállítja a kutakba telepített bűvárszivattyúkat.

A 30 méter magasan tárolt víz biztosítja a megfelelő víznyomást a községben. A magassági elhelyezkedések miatt a hálózati nyomás a település déli végén, a dombhátra kiépült Lajos-majorban érezhetően kisebb, mint a község központi részein.

A településen naponta átlagosan 180 m³, azaz 180.000 liter víz fogy el, de a legmelegebb nyári napokon sem használnak fel a településen élők 250 m³-nél több ivóvizet. A fogyasztók közül kiemelkedik az Autoliv Kft. a napi több, mint 30 m³ átlagos fogyasztásával. A település vízellátó rendszerének kapacitása majdnem kétszer ekkora fogyasztás kielégítését is lehetővé teszi.

A Sopronkövesdi Vízellátó Rendszert társágunk, az 1892-ben alapított Soproni Vízmű Zrt. üzemelteti. Üzemirányító munkatársaink folyamatosan, az év minden napján 24 órán keresztül felügyelik az alapvetően automata rendszert, és amennyiben szükséges beavatkoznak a vízellátó rendszer üzemébe, illetve szerelő kollégáink kijavítják a hálózati és egyéb hibákat.

Társaságunk mindent elkövet, hogy támogassa az önkormányzatot a település vagyontól gazdagító vízi közmű hálózat rekonstrukciójában, fejlesztésében, a művek műszaki állapotának fenntartásában, hogy ki tudja szolgálni a dinamikusan fejlődő község igényeit.

Varga Ákos, műszaki igazgató
Varga Tibor, üzemmérnök-vezető





KÖZÖS EREDMÉNYEINK



Sopronkövesd, a Zöldszívű falu



Fülöp Zoltán

polgármester

Az elmúlt hetek, hónapok kivitelezési munkáiban fő hangsúlyt feladatot és lehetőséget jelentett a Magyar Falu program. Ebből épült még decemberben a Vörösmarty utca két oldalának térköves járdája, április-májusban a Hársfa utca aszfaltozása és egészségházunkba egy pótlólagos eszközbeszerzés, többek között egy defibrillátorral. Felkértem a Magyar Falu program első szakaszának rövid összegzésére térségünk parlamenti képviselőjét Barcza Attilát, aki tevékenyen részt vett ezen projektek koordinálásban és sikerében is.



Barcza Attila

Sopron és térsége Országgyűlési Képviselője

Sopronkövesd az elmúlt években dinamikusan fejlődött. A település utcái, intézményei egyre épülnek, szépülnek. A Magyar Falu Program elindulásával, a magyar kormány támogatásával újabb lehetőségek is megnyíltak. Több egyeztetés, előkészítő munka után Fülöp Zoltán polgármester úrral több meghatározó fejlesztésről is beszámolhatunk az itt élőknek.

A település idén közel 255 millió forint támogatást kapott. A legjelentősebb, egyben a legfontosabb, hogy egy teljesen új bölcsőde fog megépülni a sopronkövesdi családok számára. Hajrá Sopronkövesd, folytassuk közösen!





KÖZÖS EREDMÉNYEINK

SOPRONKÖVESD FEJLESZTÉSEI:

Orvosi eszközök: 2 576 681 Ft értékű orvosi eszközökkel gazdagodtunk.

Beszerzett eszközök: boka-kar-index mérő, defibrillátor, látásvizsgáló plexilap, tunika, magasságmérő, látásvizsgáló tábla, vérnyomásmérő, mandzsetta, doppler, lepedő, műszertörlő, törölköző, bútor.

Kistelepülések járda építésének támogatása: 3 986 158 Ft

A járda burkolat felújításával érintett terület a Sopronkövesd 504 hrsz-ú ingatlan (Vörösmarty u. 1-15, ill. 2-16.). A felújítandó járda felülete 393 m². A tervezett térkő járda burkolatának szélessége 1,50 m
Projekt összköltsége: 9 160 530 Ft+Áfa

Önkormányzati tulajdonú utak felújítása a Hársfa utcában: 17 996 154 Ft

A kavicsolt Hársfa utca szilárd burkolattal történő ellátása a Sopronkövesd 573/22 hrsz-ú ingatlanon. Tervezési hossz 214,08m, tervezett építési hossz 207,77m.
Projekt összköltsége: 20 204 300 Ft+Áfa

Új bölcsőde építése: 215 991 815 Ft

A Támogató a Terület- és Településfejlesztési Operatív Program keretén belül „Bölcsődei férőhelyek kialakítása, bővítése” tárgyú felhívás „Bölcsőde létrehozása Sopronkövesden” című projekt.

Sopronkövesd Községi Önkormányzat kap 211 031 815 Ft-ot, konzorciumban Győr-Moson-Sopron Megyei Önkormányzati Hivatallal 4 960 000 Ft-ot. Várható kivitelezés 2020 ősz, tervezett megvalósítás 2021. szeptember.





Bizonyára mindannyian észrevették már, hogy a mindennapjaink nem a régié. Ez főleg nekünk, gyerekeknek okoz nagy változást. Nincsenek órák, nem járunk be az iskolába, amit ha csak ebből a szemszögből vizsgálunk jó is lenne, de sajnos ez nem így van. Még több a házi és egy- két tanár el sem magyarázza, csak azt mondja, hogy olvasd el a tankönyvet és még azt várja, hogy értsük meg a tananyagot. Ja és pluszba még a barátainkkal se találkozhatunk, de sajnos ilyen óvintézkedéseket meg kell tenni, hogy minél hamarabb vége legyen ennek a vírus helyzetnek. Így a mindennapjaim kicsit egyhangúak: felkelek, reggelizek, tanulok, kimegyek az udvarra, ebédelek, tanulok, egy kis tv, vacsora, lefekvés, és kezdődik előlről. Ez most szinte minden nap így megy. Remélem hamar vége lesz ennek az egésznek és újra visszatülhetek a sulis padba, találkozhatok a barátaimmal, elmehetek moziba, járhatok edzésre, de addig is maradjanak otthon!

Egyházi Anna

Természetesen mi ad erőt ebben a helyzetben, mint az, hogy az öregeink kibírtak háborút is, ennél sokkal nehezebb helyzeteket is. Hát persze, hogy Kövesden jár az eszem valamiért a vetőgépen... Van egy-két régi tárgyunk, fotók, és olyan dolgok, amiket mi készítettünk, nemezből, rajz, stb... a szőlőben talált öreg szőlőtőke, ami olyan, mint egy sárkány... ezek mind a Kövesdhez kötődést fejezik ki, nem feltétlenül azt, hogy én és mi is szeretünk művészkedni.

Ha lenne rá mód a vetőgépre rátenni ezeket a dolgokat, mint egy mini kiállítás... nem zavarva a festőket, csak mint egy szép háttér, hangulat, ezt szívesen megcsinálnám a KÖN-ön. Arra is gondoltam, hogy utánanézek a vetőgép történetének, hogy a gyerekeknek el tudjuk mondani mi is ez... szegény Csukás István biztos tudna írni egy mesét az öreg vetőgépről, már előttem is van... A vetőgép aki megtanítja vetni a 21. század emberét... Biztos van sok más fontos dolgod most... de jól esett egy kicsit gondolkodni szép dolgokon.

Vigyázzatok magatokra, az öreg "vetőgépekre".

Takács Brigitta

Igen, didergős a hangulat, de azért mindenki- virágok és mi is- kell végezzük a dolgunkat. Mi ezt próbáljuk gyakorolni: élni a mindennapokat, panaszkodás, siránkozás nélkül. Elődeink ennél keményebb megpróbáltatásokat is túléltek - nekünk is ez a feladatunk: túlélni. Persze, nem minden áron, mások kárára.

Érdekes, úgy tűnik, kellenek a társadalomnak ilyen megpróbáltatások, hogy rádöbbenjen, milyen kicsik és kiszolgáltatottak vagyunk. Ilyen helyzetekben mindig a közös összefogás segít - a manapság divatos individualizmus helyett. Lehet, hogy ez lesz a tanulsága ennek a nehéz időszaknak.

Az én helyzetem a lehető legkényelmesebb: nem megyek dolgozni, a tartalékok is elegendőek valamennyi időre. De nagyon sajnálom a fiatalokat, gyerekeket, akiket bezárt ez a helyzet- ilyen szörnyű a háború idején se volt.

A mi generációnk a legveszélyeztetettebb - de mi már leéltük az életünket, hát lesz, ami lesz. De a fiatalokat nagyon sajnálom. Talpra állni, fészket rakni mindenkor nagyon nehéz - de ilyen helyzetben?

Nem tudom, nagy a gyanúm, hogy ez is az emberi gonoszság terméke. Megtudjuk-e valamikor is az igazságot? Lehet, hogy soha. Te most felelős, nagyon rázós pozícióban vagy. Hiszem azt, hogy mindent megteszel, ami lehetséges.

De azért vigyázz magadra is!

Gagy Endre

Alkotóház terem bérlés:

fél napra: 7500 Ft

egy napra: 15000 Ft

Ajánljuk családi rendezvényekre, baráti összejövetelekre

Érdeklődni hétköznap 8-20 óra között:

Ambrus - Rác Ramónánál

Telefonszám: 0630/473-8248



Nem tudja vendégeit hol elszállásolni?

Gondoljon az Alkotóházra!

Érdeklődni hétköznap 8-20 óra között:

Ambrus - Rác Ramónánál

Telefonszám: 0630/473-8248

Főszerkesztő: Ambrus - Rác Ramóna, Raffainé Biró Veronika (e-mail: koveshermesz@gmail.com)

Szerkesztők: Bata Ferenc, Barcza Attila, Cifraszúr Néptáncsoport, Csapó Erika és István, Csomó Csilla, Egyházi Anna, Fücsökné Torma Livia, Fülöp Zoltán, Gagyi Endre, Horváth Krisztina, Kazinczy Péter, Kovács Andrea, Menyhárt Ildikó, Mihóczy László, Nagyné Kun Zsuzsanna, Sándor Ibolya és István, Schweitzer Kornél, Szarka Gábor, Takács Brigitta, Tóth Zsuzsanna, Varga Ákos, Virágh Imréné

Fotók: szerkesztői fotók **Nyomda:** Rábaközi Nyomda

Kiadja és terjeszti: Sopronkövesd Község Önkormányzata, 9483 Sopronkövesd, Kossuth Lajos utca 77.

Tel: 06 99/536-000, Facebook: Sopronkövesd Hivatalos Oldala, e-mail: polgarmester@sopronkovesd.t-online.hu

